

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Conradvs III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

emplo gratiosè indultum; siue pluries simili ratione obseruatum & repetitum sit. Ad posterius videtur, sed ex alio fonte, nempe discordiarum & dissensionum, quæ subinde Cæsaribus cum Archi-Episcopis Moguntinis intercesserunt, inclinare Kirchnerus, quando scribit * : *Nec verò negauerim, tum Henrici IV, tum Friderici & aliorum Cæsarum Imperio, ius vetus esse nonnunquam interpolatum, & ab Episcopis vel ad Decanos, vel etiam ad alios translatum, prout sapius Archi-Episcoporum alienior à rebus Imperatorij animus fidesq; apparuerit; dignitatem tamen, quasi postliminio, ad Sedem suam tandem esse reuersam.* Ita ille. cuius rei vellem exempla addidisset; dubito enim, an quod eius generis in omni historia reperiat. Henricus autem ille, in ordine Reginoburgensium Præfulum, 22 est, è Comitibus de *Wolfrathshausen* oriundus. Inimicitias & bella gessit cum Henrico Superbo, Lotharij Imp. genero, Bauariæ Duce. Fuit comes expeditionis sacre in Palæstinam, sub Conrado III; ac sub vitæ finem monasticum institutum amplexus, in S. Emmerami Cænobio, quod iuuenis, sub præfultus primordia, varijs persecutionibus vexauerat, cucullum induit. Nunc è diuerticulo in viam redeundum est.

* lib. 1 de
Offic. &
dign. Can-
cell. cap. 3.

CONRADVS III.

Hic sublato æmulo suo, Imp. Lothario, contra quem in schismate electus fuerat, concordibus postmodum suffragijs in Confluentino Conuentu surrogatus, pacificè & absque contradictione regnare cœpit anno 1138: quo tempore Cancellarium aulicum Imperialem apud illum egit *Arnoldus*; octoque minimùm sequentibus annis, adeoque potiori parte Imperij Conradini, id muneris sustinuit. Recognouit autem prædicto anno (1138) donationem Conradi, factam Ultraiectinæ Ecclesiæ, de ditissimis Frisiæ Occidentalis (vt hodie vocatur) pagis, Ostergoâ & Westergoâ. *Mir. Not. Eccl. cap. 149; & lib. 2 Donat. cap. 40.* Recognitiones de an. 1140, *Notit. Eccl. cap. 151; Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 157, 158; de an. 1142, Metrop. Salisb. tom. 3, pag. 120; an. 1145; Notit. Eccles. cap. 154, & lib. 2 Donat. cap. 45; ann. 1146, Metrop. Salisb. tom. 2, pag. 40; Mir. lib. 2. Diplom. cap. 59, & Notit. Eccles. cap. 155,* suppeditant. Hic fuit postmodum in Coloniensem Archi-Episcopum promotus, cuius Metropolitanæ ædis prius fuerat Præpositus. cuius rei testes sât idoneos habemus Gasparem Bruschium in *Catalogo*, & auctorem Colon. Chronici; quorum posterior ait, Friderici I fuisse Cancellarium, quod magis placeret, eò quòd anni regiminis, qui illi tribuuntur, magis ad Friderici quàm Conradi Imperium quadrant; nisi certū esset, eū, qui sub Barbarossa hoc nomine Cancellarius fuit, ad Moguntinum

Arnoldus
Archi-
Episcopus
Colonienfis,

K

tinum

tinum thronum eleuatum esse, vt deinceps videbimus. Authores memorati scribunt, fuisse illum è Comitibus de Altena: vnde miror, Leovvoldum Northouium in Marcanis Originibus suis hunc præterire. nisi fortè, quod magis puto, errant prædicti in indicandis huius Præfulis natalibus. Huius generis enim compluria apud illos sphalmata reperiri, Historia Colonensium Archi-Episcoporum Geleniana suo tempore docebit. Bruschi hoc de Præfule tale elogium est, *fuisse virum omnino religiosum, iusti ac equi studiosissimum, qui violentijs restiterit, & Ecclesiam defenderit.* Annis non nisi quinque sedit, agnoscuntque illum Fundatorem suum Nobiles religiosæ Virgines in Rindorf, prope Bonnam, in Rhèni ripa dexterâ. Frater Conradi Imp. vterinus filius S.

Otto Epi-
scopus Fri-
singen-
sis.

Leopoldi Marchionis Austriæ, Otto Episcopus Frisingensis, sub hoc etiam Cancellarium egit: ita enim Münsterus lib. 3 Cosmograph. in Catalogo Episcoporum Frisingensium testatur: & idem asseuerant Matthias Castritius de virtutibus &c. Principum German. lib. 4. cap. 2; & Herm. Kirchnerus lib. 1 de Offic. Cancell. cap. 9. idem affirmat alius de Friderico I, vtriusque nepote: putârim autem vtramque sententiam subsistere, & verum scripsisse & hunc, & illos. Administrauit autem hoc officium iam Pontifex; è Monasterio enim ad Cathedralam immediatè transiuit. Comes fuit Conrado Cæsari in illâ parùm felici in Syriam expeditione sacrâ. Fuit etiam in ministerio eiusdem Conradi

Henricus
Archi-
Episcopus
Mogunti-
nus.

Henricus Notarius, qui vice Adelberti Moguntini Archi-Episcopi, an. 1141, recognouit Priuilegium Conradi, datum Cænobio *MünchMünster* ad Danubium, in *Metrop. Salisb. tom. 2, pag. 521.* quem crediderim illum ipsum fuisse, qui sequenti an. 1142, Moguntia, vbi Maior Præpositus erat, rerum potiri cœpit. Fuit is S. Bernardi amicus, solitus consilij eius in negotijs grauioribus vti. Passus calumniam à Canonicis suis, per Legatos Apostolicos, Sedis honore priuatus est, & Eimbeca in Saxoniâ exul; sed ob fortitudinem & æquanimi-
tatem in aduersis, non inglorius obiit. Condemnatores eius, qui magis avaritiam suam, quàm causæ merita respexisse infamabantur, ambo eodem quo Henricus anno obière, in euident vt vulgò creditum fuit, innocentia inuictè condemnati testimonium. Bruschi in *Catal.* scribit præfuisse hunc an. 10. laudabiliter & pacificè, vocatque virum pium & honestum. Coniectura mea est, licèt eius probationes paulò firmiores necdum habeam, post Notariatum, hunc Henricum in Cancellarium promotum fuisse, priusquam ad Archi-Episcopalem Cathedralam sublimaretur. Arbertus Notarius Conradi III, inter subscriptores extat Diplomatis huius Cæsaris, in An-

Arbertus.

Desiderius.

quitatibus Viennensibus Ioan. de Bosco, pag. 83. Ibidem inuenias *Desiderium* Monachum Notarium, illarum literarum Scriptorem.

FRI-